

ILLUSTRISIME

AC

CELEBERRIME VIR.

*H*æc altera est, quam
beneficiorum in me col-
latorum dudum *TIBI* decrevi, opta-
ta gratulatio! in qua nihil felicius,
nihil animo meo magis accommodatum
accidere posse prævidebam, quam quod

X 3

et

et gratus esse deberem, et palam dicere possem.

Nam etsi TU humilitate prope-
modum nimia, in iis, quos cumulatis
arctissime TIBI devinxisti benefi-
ciis, gratitudinis vocem continuo com-
primis, et memori in mente lege facti
vestigium, quod expunctum potius cu-
peres, superesse velis, id in mea hac
causa, crudelior quam generosior con-
tendere non potes.

Equidem neque ego, aut quæ mi-
hi aliis præclare fecisti, quanquam
deberem, in vulgus indicare unquam
hic constituo, aut impudenter me ama-
re,

re, et in capite libri TUO NO-
MINI sacri licentiosius me TIBI
laudare, aut demum feede TE adula-
ri volo aut possum: ut enim prius a
viribus, ita posterius a voluntate in
integrum abest, et omni ingenuo viro,
tum maxime austero Luxemburgo in-
dignum; sed id solum in lucem protra-
here gestio, Paterna pene cura TE
meo præfuisse studio, Artem huma-
næ salutis sacram non solum meis
TE infudisse auribus, sed et ita ani-
mo inscripsisse, ut, quæ quidem ego
hodie et limata et exquisita proferre
possum, TUA esse clare intelli-
gantur.

*Quæ cum ita sint, me, nec animi
TUI gravitas prohibere voce, nec
magnitudo, quo minus honoratus sis,
interpellare possunt, nec, si demum
TIBI Religio cordi est, unquam
debent.*

*Etenim eo severitatis haud progredi
TU potes, ut me et falsum, dum
sanctè promisi, me eos, qui me Ar-
tem Medicam docuerunt, in eaque
instituerunt & promoverunt, paren-
tum loco habiturum & honoratu-
rum, iurasse velis, et TUO labore
partam gloriam intercipere cogas;
hoc enim etiamsi optares, imo iuberet,
ego*

ego sane haud sustinerem, nec obedi-
rem, cum eo semper sim iure, ut et
honestæ et bonæ causæ indeclinabi-
lem, qui nec minimum quidem de
ea alteri concedat, afferam animum.

Quapropter pro summo meo iu-
re, et honorem TIBI a Discipulo
haberi hodie, et gratias olim clan-
culum solum habitas, et per furtum
hinc inde actas, cum pro rerum alia-
rum magnitudine, quas gessisti, tum
pro mea imprimis institutione nunc
TIBI persolvi etiam invitus pati
debes; et æquo, crede mihi IL-
LUSTRISSIME van SWIETEN,

X 5

id

id semel, cum et ex antiquissimo et
candidissimo affectu persolvantur, pa-
tere animo; alias etiam ego iam
minus mitis, TUO severus magis
exemplo, pro eodem meo iure, ad ca-
piendam qualemcumque ex hoc, quod
TIBI inscribo, opere laudem, TE
cogam adigamque. Quid enim in
illo est, et grave et ponderosum,
quod TUUM non sit? quod non
sit ex TUIS collegiis exscriptum,
aut demum sic inter colloquendum, a
TE profectum? ut mei Discipuli
non mihi, sed TIBI obstricti esse
debeant. Sed nome maluisses hæc
in publicum haud efferi? et TUA
et

et mea culpa est: cur TU adeo pa-
rum laudis cupidus, ego TU Æ
amans?

Postremo annuos Discipulorum, et
quod egregii sunt, et amari merean-
tur, labores TIBI plurimum com-
mendo, non adeo me ipsum, aut meos:
sive enim munus officii ad amissim
exequar, nec laude aliqua, nec re-
commendatione maiori dignus, fidem
datam solum libero; sive non exacte
adimpleam, exprobrationem et odium
merui; illi vero nec publici muneris
vi adstricti, nec ulla lege coacti, sed
ab omnibus conditionibus vacui, sua
spon-

Sponte, omni cura studioque in Medicarum rerum cognitionem ita rapiuntur, ut et studii Professores admoneant, et aliquando ad id etiam cogant. Non sine summa animi voluptate recordor præmaturorum in studiis progressum THA. BAYER, PHIL. MARHERR, A. KRAMMER, quos TU IPSE in examini- bus miratus. Maximo cum oblectamento sæpius lego illud a perspicacissimo MARHERR de Actione musculorum solutum problema cathedra dignum; hos si TU amore, beneficiis complectaris, ut soles et debes, ultra exspectationem mihi gratificaris.

MATE-